

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 2. marts 2022 blev i sag nr. 97199:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring. Klageren er låner af bilen, og i klageskema af 19/8 2021 til nævnet har klagerens repræsentant bl.a. anført:

"Min klient [klageren] låner sin ekshustrus bil og kører på stranden ved [by] sammen med sine børn. Bilen er 4-hjulstrukket og lidt højere end en normal personbil. På et tidspunkt kommer han til ... Å udløb i ... havet, han kan se spor i sandet efter anden bilist har kørt over å udløbet. Han vælger at køre over et sted hvor han vurderer dette er muligt. Uheldigvis går bilen i stå et stykke ude i å udløbet og han kan ikke komme videre. Han forsøger først at tilkalde kammerat der bor i området for at få denne til at rykke bilen fri. Efter et stykke tid får han besked om at hans kammerat ikke har mulighed for at hjælpe. Herefter tilkaldes rednings assistance. Efter bilen har stået i vandet et stykke tid stiger vandstanden og løber ind i bilen som bliver totalskadet. Forsikringsselskabet udbetaler erstatning til deres forsikringstager, men sender regreskrav for skadesomkostningerne hos min klient da selskabet mener han har handlet groft uagtsomt ved at køre igennem å udløbet.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At Ankenævnet tager stilling til om min klient har handlet groft uagtsomt."

Selskabet har i brev af 1/10 2021 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Klager har lånt vores forsikringstagers bil, og i den forbindelse forsøger klager at køre over et vandudløb fra en å på en strand. Bilen går i stå midt i åen, og bilen bliver totalskadet, da der står vand inde i bilen op til midterkonsollen.

Vi har erstattet forsikringstagers krav for bilen over bilens kaskodækning, men vi har rettet et regreskrav mod klager for vores udgifter (63.090,88 kr.), da vi mener, at der var indlysende fare for skade ved at forsøge at køre over åen det pågældende sted, hvorfor klager har forvoldt skaden ved grov uagtsomhed.

Her følger fakta om forsikringen

Vores forsikringstager har tegnet en bilforsikring for sin [bilmærke] i Topdanmark Forsikring.

Forsikringstager har tegnet dækning for kaskoskader, ansvarsskader og førerulykke (bilag 1 – police). Klager er en del af den sikrede personkreds, som låner af forsikringstagers bil.

De gældende vilkår er; Vilkår for personbiler til elitebilister 6740-3 (bilag 2 – vilkår).

Forsikringstagers selvrisko for kaskoskaden på bilen udgør på skadetidspunktet 4.106 kr.

Sådan har sagsforløbet været

Vores forsikringstager anmelder den 3. maj 2021, at klagers bil kommer under vand i forbindelse med, at man forsøger at køre udenom et udløb til en å ved ... Strand (bilag 3 – anmeldelse). Det fremgår ikke af anmeldelsen, hvem der var fører af bilen på skadetidspunktet.

Vi kontakter forsikringstager den 4. maj 2021 for at spørge ind til hændelsen. Det oplyses, at det er klager, der førte bilen på skadetidspunktet. Klager oplyser, at han troede, at man kunne krydse åen (bilag 4 – notat fra samtalen).

Vi takserer skaderne på bilen, som viser sig at være totalskadet, da bilen har stået i vand i op til en meter. Vi henviser til de billeder, som vi har modtaget af Falck (bilag 5 – billeder af bilen på skadestedet).

Den 10. maj 2021 udbetaler vi erstatning for den totalskadede bil til forsikringstager.

Vi vurderer, at klager har handlet groft uagtsomt ved hændelsen, hvorfor vi sender klager en opkrævning på vores udgifter i sagen (bilag 6 – opkrævning).

Klager fremsender ved sin rådgiver en klage over afgørelsen (bilag 7 – klage af 31. maj 2021), som vi besvarer den 23. juni 2021 (bilag 8 – fastholdelse af afgørelse). Vi fastholder, at der har været indlysende fare for skade ved at forsøge at køre over åen det pågældende sted.

Klager er fortsat ikke enig i, at handlingen kan betegnes som groft uagtsom, hvorfor klagers rådgiver sender en ny klage til vores kundeklageansvarlige over regreskravet. Vi vedlægger korrespondancen med vores kundeklageansvarlige som bilag 9. Vores kundeklageansvarlige lægger blandt andet vægt på den nærmere undersøgelse af skadestedet, som vores autotaksator foretager (bilag 10.1-10.8 – billeder af skadestedet).

Her får I vores syn på sagen

Indledningsvist skal det nævnes, at vi har erstattet forsikringstagers krav for den totalskadede bil, hvorfor nærværende sag alene handler om, hvorvidt vi er berettiget til at rette et regreskrav mod klager, som låner af bilen.

Det fremgår af erstatningsansvarslovens § 22 stk. 1, at vi indtræder i sikredes ret mod den erstatningsansvarlige, når vi har betalt erstatning på en skadeforsikring.

Dette gælder alene i de tilfælde, hvor den erstatningsansvarlige har handlet med fortsæt eller har handlet groft uagtsomt jf. erstatningsansvarslovens § 19. stk. 2. nr. 1.

Vi mener, at klager har forårsaget skaden ved grov uagtsomhed, og da skaden er dækket over bilens kaskodækning, er vi berettiget til at rette kravet videre mod klager jf. erstatningsansvarslovens §§ 19, stk. 2, 1. pkt. og 22.

Praksis lægger vægt på, om der er tale om en adfærd, hvor der er indlysende fare for skade, når det skal vurderes, om der er tale om grov uagtsomhed. Vi har også gengivet denne fortolkning af grov uagtsomhed i ordforklaringen i vilkårene på side 21: 'Adfærd, der indebærer en indlysende fare for, at skaden vil ske.'

Der er flere momenter, der har betydning for uagtsomhedsvurderingen, herunder særligt om man kunne have handlet anderledes i situationen, om man har haft tid til at overveje handlingen og konsekvenserne, og om handlingen afviger betydeligt fra, hvordan andre personer ville have handlet i situationen.

Vi har i denne konkrete sag lagt vægt på, at klager forsøger at køre over en større å, der løber ud i havet. Åen er minimum 5 meter bred, og den er tydelig at se. Vi henviser til billederne af skadestedet i bilag 10, hvor åens størrelse og omfang tydeligt ses. Det skal i den forbindelse bemærkes, at billederne end ikke er taget på et tidspunkt, hvor der er højvande, da de er taget om formiddagen, ligesom billederne er taget på et tidspunkt, hvor der har været tørt i en længere periode. Det skal oplyses, at der er strøm i åen, da den løber ud i havet, og når der er strøm, vil der også være stor risiko for, at der skabes huller/ dybde i åen, da strømmen flytter sandet.

Klager har oplyst, at han forsøger overkørslen af åen i tidsrummet 19-19:30 om aftenen. Vandet har på dette tidspunkt været tæt på at stå på sit højeste. Vi vedlægger som bilag 11 tidevandske-maet fra ..., som er det nærmeste sted, hvor man måler tidevand. Man kan se af skemaet for den 30. april 2021, at vandet kl. 19.49 stod 0,33 meter over normal højde. Billederne i bilag 5 af bilen på skadedagen viser også, at bilen har stået under meget vand.

Klagers rådgiver henviser i samme forbindelse til, at den store mængde vand i bilen skyldes, at bilen er sunket, da der går 2-3 timer, før redningstjenesten kommer frem. Vi anerkender, at bilen kan synke en smule, men der er naturlige grænser for, hvor langt en bil vil synke ned. Klager har i samme forbindelse forklaret, at han forsøgte at kontakte en kammerat, hvilket er årsagen til, at der går over 2 timer, før klager kontakter redningstjenesten. Klager skulle i så fald have ventet i 2 timer på, at kammeraten vender tilbage. Forklaringen virker ikke plausibel i den givne situation.

Vi har tillige lagt vægt på, at der må være en grund til, at bilen går i stå, da klager forsøger at passere åen. Der er helt nærliggende, at denne årsag er, at vandet har stået alt for højt, hvorfor der er kommet vand ind i udstødning, motor eller andre af bilens dele. Vi mener i den forbindelse, at det er underordnet, at der er tale om en 4 hjuls trukket bil. Der er stadig tale om en stationcar, der ikke er egnet til at køre over en å.

Det skal desuden bemærkes, at klagers forsøg på at køre over åen sker på en strand, hvorfor man er udenfor et 'normalt' kørselsområde (veje og lignende). Det kræver sådanne steder, at man er særlig agtpågivende, da man ikke kan forvente, at terrænet er farbart på samme måde, som man kan forvente af en vej.

Klagers rådgiver har tidligere i forløbet henvist til, at klager kunne se spor af en anden bil, der havde kørt over åen på skadestedet. Vi mener dog ikke, at det bevirker, at man ikke selv skal foretage en vurdering af, om det er forsvarligt at køre over åen det pågældende sted. Klager kan heller ikke vide, hvilken type bil, der er kørt over, og hvilket tidspunkt den er kørt over åen.

Vores taksator besigtigede skadestedet den 15. juli 2021, hvor der var solskinsvejr. Han oplyser, at han var på stedet i 45 minutter. I denne periode var der ikke nogen biler, der kørte eller forsøgte at køre over åen. Han oplyser tillige, at han parkerede bilen 800 meter fra skadestedet, da han ikke mente, at det var forsvarligt at køre tættere på grundet det løse sand.

Vi har endvidere lagt vægt på, at klager har haft både mulighed for og tid til at overveje sin handling. Der er ikke en øjeblikshandling, der er truffet på grund af, at man er nødt til at reagere hurtigt. Klager har tidligere i forløbet oplyst, at han bevidst valgte at køre tættere mod havet for at køre over åen. Han havde mange andre muligheder, herunder kunne klager have vendt om eller undersøgt dybden på vandet, inden han valgte at forsøge at køre over.

Vi har været i kontakt med det lokale redningsfirma i forbindelse med behandlingen af sagen. De oplyser, at de kender skadestedet, og deres erfaring er, at det hovedsageligt kun er nogle få udenlandske turister, der forsøger at køre over åen det pågældende sted, da de lokale er fuldt ud bekendt med, at man ikke skal forsøge at køre over åen der.

Vi fastholder vores vurdering

På den ovennævnte baggrund fastholder vi vores regreskrav mod klager, da vi mener, at der har været indlysende fare for skade ved at forsøge at køre over åen det pågældende sted, hvorfor klager har handlet groft uagtsomt.

Klager har både haft tid og mulighed for at handle anderledes i situationen, og det er efter vores vurdering åbenlyst, at der vil kunne ske skade ved at forsøge at krydse åen."

Klagerens repræsentant har i brev af 1/11 2021 til nævnet bl.a. anført:

"Topdanmark har svært ved at afgøre beslutte sig for hvor højt vandet har stået i den skadede bil, der er tidligere oplyst 'op til en halv meter', i besvarelsen af 1. oktober er dette nu steget til 'op til en meter'.

Jeg vurderer forsikringsselskabet er meget usikker på hvorfor bilen gik i stå, biler går af og til i stå også når de kører på vejene det er ikke sandsynliggjort at bilen gik i stå pga. vandstanden i å udløbet! Det kan være af andre årsager.

[Klageren] kører med sine [antal] børn i bilen, hvis han vurderede at der var indlysende fare for at bilen ville gå i stå midt ude i åen ville han da ikke have forsøgt at køre over å udløbet! Bilen han kører i er 4-hjulstrukket og han har lånt bilen, det kan jo være årsagen til hans fejlvurdering af bilens terrænmæssige formåen.

Da der tilmed var spor i sandet fra anden bilist der havde kørt over, har han vurderet at dette var muligt.

Da bilen gik i stå og han forsøgte at starte den igen og det ikke lykkedes, forlod de [antal] børn og [klageren] bilen kort derefter, vandstanden stod på det tidspunkt lidt under døråbningen. Bilen er sunket ned i sandet og herefter er vandet trængt ind i bilen. [Klageren] kontakter kammerat som han ved havde et trækkøretøj der ville kunne trække bilen fri af vandet. Det tog desværre tid inden svaret kom at kammeraten alligevel ikke kunne fremskaffe et egnet køretøj. Tilkaldelsen af redning blev derved forsinket, men det betyder jo ikke at [klageren] har handlet groft uagtsomt og undladt at forsøge at redde bilen.

Han havde jo også [antal] børn at tage sig af på stranden som på det tidspunkt var blevet ulykkelige over hændelsen.

Jeg har talt med et kanouudlejningsfirma der arbejder i området ved skadestedet, de oplyser at det af og til sker at biler havarerer i forbindelse med en overkørsel, oftest udenlandske turister. Men det fortæller mig at andre bilister på stranden også vurderer det er muligt at køre over det pågældende sted. Jeg mener for at der skal være tale om en groft uagtsomhed skal det være en ualmindelig handling, det mener jeg ikke denne overkørsel kan betegnes som når både redningsfirmaet og et lokalt firma af og til oplever bilister forsøge at køre over det pågældende sted.

En anden ting er, at der ikke på stedet findes noget skilt der advarer om at det er forbundet med fare for køretøjer at krydse å udløbet.

[Klageren] har lavet en fejl vurdering af dels å udløbets forløb samt den lånte bils formåen ved overkørsel af å udløbet, han havde sine [antal] børn med i bilen som han selvfølgelig aldrig ville udsætte for nogen fare jeg mener derfor betegnelsen groft uagtsomt ikke kan finde anvendelse i denne sag."

Selskabet har i brev af 15/11 2021 til nævnet bl.a. anført:

"Vi mener ikke, at der er kommet nye oplysninger til sagen med rådgiverens seneste bemærkninger.

Det er derfor fortsat vores vurdering, at klager har handlet groft uagtsomt i den pågældende situation ved at forsøge at køre over et større vandudløb fra en å på en strand. Klagers forsøg på at køre over åen sker endda på et tidspunkt, hvor vandet i vandudløbet er tæt på at stå på sit højeste på grund af tidevand.

Vi mener, at det er åbenlyst, at man ikke kan køre over vandudløbet fra åen i en almindelig personbil det pågældende sted. Vi henviser i den forbindelse til billederne af vandudløbet i bilag 10. Det har i den forbindelse ingen betydning, om bilen er firehjulstrukket eller ej, da der stadig blot er tale om en stationcar.

Vi mener, at det er en skærpende omstændighed, at klager har haft mulighed for at vurdere sin handling nærmere, da der ikke er tale om en situation, som kræver, at man handler hurtigt. Dertil kommer, at klager kører på en strand og ikke på 'normalt kørselsområde', hvilket alt andet lige

skærper ens generelle agtpågivenhed. Klager har dette til trods ikke undersøgt, om det i det hele taget var muligt at køre over åen. Vandudløbet fra åen tilsiger efter vores vurdering rent størrelsesmæssigt ikke, at man forsøger at køre over det pågældende sted uden nærmere undersøgelse.

Vi mener desuden, at det er en skærpende omstændighed, at klager ifølge rådgiveren ikke kender bilens egenskaber, hvorfor klager allerede af den grund burde have handlet anderledes.

For en god ordens skyld skal det oplyses, at vi ikke er i tvivl om, at bilen går i stykker på grund af, at klager forsøger at køre over vandudløbet fra åen. Vi mener, at det er helt usandsynligt, at der helt tilfældigt skulle være en anden årsag til, at bilen går i stå midt i vandudløbet fra åen.

På den ovennævnte baggrund mener vi, at der var indlysende fare for, at der ville kunne ske en skade på bilen ved at forsøge at køre over vandudløbet fra åen det pågældende sted på det pågældende tidspunkt, og klagers handling i den forbindelse afviger efter vores mening betydeligt fra, hvad andre personer ville have gjort i en lignende situation."

Til dette har klagerens repræsentant fremsendt brev af 18/11 2021, hvori det bl.a. er anført:

"Topdanmark mener det er åbenlyst at det ikke kunne lade sig gøre at køre over å-udløbet det pågældende sted.

Det mener vi ikke er korrekt, hertil er der flere årsager. For det første er der på de [egn] strande adskillige å-udløb – bæk udløb i havet hvor der er trafik igennem af bilister. Det kan derfor være svært at vurdere i situationen om vandstanden i det pågældende å-udløb er for dybt til at køre igennem med en type bil 4-hjulstruktet som den [klageren] kørte i. For det andet var der spor i sandet efter en overkørsel det pågældende sted. For det tredje er der ingen skilte der advarer om fare ved overkørsel.

For det fjerde er det oplyst fra redningsselskabet at der af og til opleves bilister der kører fast i det pågældende å-udløb. Derfor er handlingen ikke så unormal og afvigende som forsikringsselskabet gør den til, der er altså eksempler på andre bilister der er havnet i samme situation.

Vi mener derfor ikke det er åbenlyst at overkørslen kunne være risikofyldt.

Endvidere oplyses det fra Topdanmark at [klageren] 'overhovedet ikke har vurderet om det var muligt at køre over å-udløbet' en udokumenteret påstand vil jeg mene! [Klageren] har vurderet handlingen og fundet det forsvarligt i hans udsagn til undertegnede. Hvorledes havde Topdanmark forestillet sig, at en nærmere undersøgelse forud for gennemkørslen skulle foretages? Hvis [klageren] havde steget ud af bilen og gået ud i å-udløbet ville det så havde givet et andet resultat? næppe.

Vi mener heller ikke at det kan være en skærpende omstændighed, at [klageren] ikke kender til bilens tekniske formåen i forbindelse med kørsel igennem vand. [Klageren] har kun alm. kendskab som bilist til en bils evner til at køre på en strand og igennem vand.

Topdanmark er overbevist om at bilen går i stykker som følge af forsøget med overkørslen, det er jeg enig i, men om bilen går i stå som følge af forsøget på gennemkørslen er ikke mig bekendt dokumenteret."

Nævnet har fået forelagt fotos og bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor.

Af skadesanmeldelse af 3/5 2021 fremgår bl.a.:

"Skade dato 30-04-2021

Skadebeskrivelse Kører udenom et åløb ved ... Bilen kommer under vand, vandet stod en halv meter op. Bilen sad fast."

Af mail af 31/5 2021 fra klagerens repræsentant til selskabet fremgår bl.a.:

"[Klagerens) opfattelse af hændelsesforløbet.

Jeg kører sammen med mine [antal] børn på ... Strand som mange gange tidligere. På et tidspunkt kommer jeg til det sted hvor ... Å har sit udløb, stranden er på dette sted ca. 200 meter bred. Å udløbet skærer sig ned i stranden så der opstår en kant på stranden, på det sted vil man kun køre over hvis man kører i et høj bil f.eks. en Landrover. Da jeg kørte i personbil vælger jeg derfor at køre over å udløbet tættere mod havet hvor der ikke er en sådan kant hvilket er helt normalt når man kører i en personbil. På det sted hvor jeg kører over er der også hjulspor i sandet fra den bil der er kørt over før mig. Jeg vil vurdere at vandstanden højest på det sted er 10 cm.

Uheldigvis går bilen i stå mens jeg kører over å udløbet. Umiddelbart herefter står jeg og børnene ud af bilen. Ved førersædet står vandet på det tidspunkt under døråbningen. Efterhånden som tiden går inden autohjælpen kommer til stedet synker bilen lidt ned i sandet hvorved vandet kommer over døråbning.

Kommentarer til Topdanmarks brev til [klageren]:

At kører rundt på de [egn] strande året rundt herunder stranden ved ... i bil er en helt normal dagligdags handling at gøre, om sommeren kører hundredvis [udenlandske] turister på stranden i bil og over å-udløbene. I skriver endvidere at der ikke var andre på stranden, der var ikke andre i umiddelbart nærheden af skadestedet, men mindst en anden bilist der også var kørt over å udløbet på ca. samme tidspunkt var i området. Topdanmark har i vurderingen af grov uagtsomhed lagt vægt på om handlingen er normal at foretage, det mener vi afgjort den er. Er der ved overkørslen indlysende fare for at handlingen vil medføre en skade? det mener vi ikke der er ved denne handling, da det er en normal handling at udføre og der er hjulspor fra anden bilist der har gjort tilsvarende. Topdanmark skriver, at når man skal krydse en å, eller som i dette tilfælde et å udløb på en strand, skal man sikre sig, at dette kan ske uden at det forvolder skade på bilen. Det mener vi også har været tilfældet i denne situation i forhold til ovennævnte oplysninger og det faktum at bilen der blev kørt i var en 4x4 som jo netop kan klare mere end normalt terræn.

I jeres afsluttende vurdering om, at der var indlysende fare for, at den opståede skade ville ske lægger I vægt på, at [klageren] først skulle have vurderet om å udløbet kunne passeres først et sted og herefter at have vurderet at forsøge et andet sted tættere mod havet mener vi ikke er korrekt idet overkørsel af å udløb i en personbil helt normalt altid vil ske på det sted hvor [klageren] foretog overkørslen jf. ovenover nævnte oplysninger."

Af selskabets svar af 23/6 2021 fremgår bl.a.:

"I vores vurdering af sagen har vi lagt vægt på, at [klageren] kører på en sandstrand, og selvom køretøjet er 4 hjultrukket, så er der tale om en crossover mellem en personbil og SUV. Køretøjet er derfor ikke lige så højt som en SUV, men højere end en almindelig personbil.

Der er ikke anlagt nogle veje på stranden, og kørslen på stranden må derfor betragtes som terrænkørsel, hvor man som fører selv skal vurdere, hvad køretøjet kan håndtere.

Det er derfor også [klageren], der selv beslutter at køre på stranden i stedet for på en asfalteret vej. Han vurderer også, at han ikke kan krydse åen grundet en før høj kant, men det er også ham som vurderer, at han vil køre igennem havet, hvor der ikke længere er en høj kant.

...

I oplyser, at der i forvejen er et hjulspor, som har kørt samme rute som [klageren]. Det er dog ikke dokumenteret, hvilket køretøj som har kørt der, eller hvornår det har kørt der.

Bilen går i stå, imens den befinder sig i vandet, men det er ikke oplyst, hvad der er årsagen til, at bilen går i stå, og hvorfor [klageren] ikke kan starte den igen. Dog vurderer vores taksator, at hvis bilen havde været i så dybt vand, at udstødningen var tildækket, så ville det standse motoren, og den ville heller ikke kunne starte igen, før udstødningen var tømt for vand.

Tidevandet er iht. DMI oplyst fra kl. 13:46 til 19:49 til at være ca. 10 cm, og derefter stiger den til ca. 33 cm.

Ud fra de billeder, der er fra bugseringen af køretøjet, samt billeder af bilen fra værkstedet, kan vi se, at vandet har været så højt, at det har været over bilens midterkonsol imellem de forreste sæder.

Grundet ovenstående må bilen have været ude i havet, og ikke åens udløb, da den gik i stå, som der også er blevet anmeldt til os.

Derudover er saltvand ødelæggende så ødelæggende for biler, at det har ødelagt det meste af bilens elektronik. Det er almindeligt kendt, at biler ikke kan tåle salt.

I har oplyst, at skaden skete ca. kl. 19, og familien forlader bilen. Falck blev først kontaktet kl. 21:24 og redningskøretøjerne ankommer kl. 22:06.

Køretøjet har derfor stået i vandet i over 2 timer, imens vandstanden stiger, før [klageren] kontakter hjælp.

Grundet ovenstående, mener vi, at [klageren] har fremkaldt skaden ved grov uagtsomhed, idet han aktivt vælger at krydse åens udløb nede i havet. Vi vurderer derfor, at hans adfærd indebar en indlysende risiko for, at skaden på bilen ville indtræde."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"1. Hvem er sikret?

Ankenævnet for Forsikring

9.

97199

A Forsikringstageren

B Lovlig bruger

Det vil sige enhver, som lovligt benytter bilen, lader den benytte eller er fører af den.

...

Kaskoforsikring

...

28 Hvilke skader er ikke dækket?

...

B Forsæt*, spiritus, manglende kørekort mv.

Forsikringen dækker ikke skade, der

1. Er forvoldt ved forsæt* eller ved grov uagtsomhed* af en eller flere af de sikrede nævnet i punkt 1

...

Er skaden sket som nævnt under punkt 28 B, er forsikringstageren dækket, hvis ikke forsikringstageren, den faste bruger*, forsikringstagerens ægtefælle/samlever eller et medlem af husstanden var fører af bilen eller vidste, hvad der foregik. Denne uvidenhed må ikke skyldes grov uagtsomhed*."

Nævnet udtaler:

Klageren har lånt sin tidligere ægtefælles bil, og bilen blev totalskadet, mens han kørte på en strand, som var åben for bilkørsel. Han kom til et å-udløb, som han ville krydse. Åen havde skåret en høj kant i sandet, hvorfor han kørte ud i å-udløbet tættere på havet. Bilen gik i stå i å-udløbet. Klageren kontaktede en kammerat for hjælp. Da kammeraten ikke kunne skaffe et egnet trækkøretøj, rekvirerede han Falck. Selskabet har udbetalt erstatning til den tidligere ægtefælle (forsikringstageren) og har rettet et regreskrav på 63.090,88 kr. over for klageren efter erstatningsansvarslovens § 19, stk. 2, nr. 1, og § 22, stk. 1.

Nævnet bemærker, at nævnet finder at have kompetence til at behandle sagen, jf. nævnets vedtægter § 2, stk. 1.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren var lovlig låner af bilen og sikret under den tegnede kaskoforsikring. Nævnet henviser til sag 96754.

Selskabet har oplyst, at saltvandet har ødelagt det meste af bilens elektronik, og at billeder fra værkstedet viste, at vandet har været over midterkonsollen imellem de forreste sæder. Selskabet har anført, at klageren har forvoldt skaden ved grov uagtsomhed, idet der har været indlysende fare for skade ved at forsøge at køre over åen. Selskabet har anført, at klageren har haft tid og mulighed for at vurdere sin handling, og at han ikke har undersøgt, om det var muligt at køre over åen. Å-løbet var på ca. 5 meters bredde, og der var stor risiko for, at strømmen i åen havde flyttet sandet og skabt huller, og tidevandet var ved at være på sit højeste. Selskabet har anført, at klageren kørte i en stationcar, der i højde var mellem en almindelig personbil og en SUV, og at bilen gik i stå, fordi der kom vand ind i udstødningen, motoren eller andre dele. Selskabet har anført, at "skaden skete ca. kl. 19, og familien forlader bilen. Falck blev først kontaktet kl. 21:24 og redningskøretøjerne ankommer kl. 22:06. Køretøjet har derfor stået i vandet i over 2 timer, imens vandstanden stiger, før [klageren] kontakter hjælp".

Klageren har bestridt at have udvist grov uagtsomhed. Bilen var 4-hjulstruktet og lidt højere end en almindelig personbil. Han vurderede, at det var muligt at krydse å-udløbet, da der var hjulspor i sandet og ingen skilte, der advarede om fare ved overkørsel. Det er ikke dokumenteret, at bilen gik i stå som følge af forsøget på at krydse å-udløbet. Da bilen gik i stå, og klageren og hans passagerer forlod bilen, stod vandet lidt under døråbningen. Bilen er derefter sunket ned i sandet, og vand er trængt ind i bilen. Klageren har anført, at han først forsøgte at tilkalde kammerat for at få denne til at rykke bilen fri. Efter et stykke tid fik han besked om at kammeraten ikke kunne hjælpe, hvorefter han tilkalde redningsassistance.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren har forvoldt skaden på bilen ved en uagtsomhed, der må betegnes som grov. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har gjort et regreskrav gældende mod klageren, jf. erstatningsansvarslovens § 19, stk. 2, nr. 1, og § 22, stk. 1.

Ankenævnet for Forsikring

11.

97199

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det er almindelig kendt, at personbiler sædvanligvis ikke er bygget til at køre igennem vand, og at klageren kunne have valgt at vende om, da han kom til å-udløbet.

Nævnet har også lagt vægt på, at der gik over 2 timer, inden klageren tilkaldte professionel assistance.

Nævnet har videre lagt vægt på, at der var tale om et bredt udløb i havet fra en større å, hvor sandkomprimering og vanddybde ændrer sig som følge af strømmen, tidevandet og vejrliget, og at klageren ikke steg ud af bilen for at udforske vanddybden.

Det, som klageren har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings